

Sygn. akt IV K 934/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 stycznia 2018 roku

Sąd Rejonowy Szczecin - Centrum w Szczecinie w IV Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Artur Witek

Protokolant: Mariusz Zajac

po rozpoznaniu w dniach 13 listopada 2017 roku i 15 stycznia 2018 roku sprawy

M. N.

urodz. (...) w S., syna J. i H. z domu S.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 30 kwietnia 2017 roku w S. na ul. (...). B. X na wysokości posesji oznaczonej numerem (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości odpowiadającemu stężeniu 0,47 mg/litr alkoholu w wydychanym powietrzu, prowadził samochód marki R. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym, będąc uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości oraz będąc skazany wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie sygnatura akt VI K 37/15 na karę pozbawienia wolności, którą odbył od 16.08.2016 r. do dnia 22.09.2017 r. z zaliczeniem okresów od 27.10.2014 r. do 24.02.2015 r. oraz dnia 29.04.2013 r.,

tj. o czyn z art. 178a § 1 i 4 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

I. uznaje M. N. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, przyjmując, że oskarżony był uprzednio prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokami Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 16 września 2013 roku, sygn. akt VI K 682/13 i Sądu Rejonowego w Świnoujściu z dnia 5 grudnia 2013 roku, sygn. akt II K 592/13 oraz eliminując z jego opisu stwierdzenie o skazaniu wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie o sygn. VI K 37/17 na karę pozbawienia wolności, kwalifikuje ten czyn na podstawie art. 178a § 4 k.k. i za ten czyn na podstawie art. 178a § 4 k.k. wymierza oskarżonemu karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na podstawie art. 42 § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio.

III. Na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 10.000 (dziesięciu tysięcy) złotych.

IV. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu na poczet kary pozbawienia wolności okres zatrzymania od dnia 30 kwietnia 2017 roku, godz. 3.40 do dnia 1 maja 2017 roku, godz. 14.00.

V. Na podstawie art. 627 k.p.k., art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 23 lipca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie) koszty sądowe, w tym opłatę w wysokości 300 (trzystu) złotych.

VI. Na podstawie § 4 ust. 1 i 3, § 17 ust. 2 pkt 3, § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu przyznaje na rzecz adw. Z. K. kwotę 619,92 (sześćset dziewiętnastu i 92/100) złotych, w tym 115,92 (stu piętnastu i 92/100) złotych podatku od towarów i usług, tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu M. N. z urzędu

SSR Artur Witek

Sygn. akt IV K 934/17

UZASADNIENIE

M. N. w nocy 30 kwietnia 2017 roku znajdował się pod wpływem alkoholu. Gdy wyszedł z klatki schodowej budynku przy ul. (...) w S. spotkał znajomych R. K. i K. J.. Powiedział im, że pokłócił się z dziewczyną i chciałby dostać się na ul. (...), aby odebrać walizkę. R. K. odmówił zawiezienia go na miejsce, ze względu na spożyty wcześniej alkohol. M. N. stwierdził, że on może kierować. Mężczyzna zgodził się i udostępnił mu swój samochód marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Razem z K. J. wsiadł do auta. M. N. uruchomił je i ruszył. Około godziny 3.40 przemieszczał się ul. (...), najjeżdżając na pas oddzielający jezdnie i zbliżając się do jej krawędzi. Z tego powodu patrolujący ulicę funkcjonariusze policji podjęli interwencję. Zatrzymali go do kontroli, gdy znajdował się na ulicy (...). B. X w pobliżu posesji oznaczonej numerem (...). W wyniku przeprowadzonych badań stanu trzeźwości ujawniono u niego obecność alkoholu w wydychanym powietrzu na poziomie 0,47 mg/l.

Dowody: - protokoły użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego – k. 2, 3,

- protokół zatrzymania osoby – k. 6,
- protokoły zeznań M. W. – k. 121, 8-9,
- protokoły zeznań P. K. – k. 121, 13-14,
- protokoły zeznań R. K. – k. 120v., 22,
- protokoły wyjaśnień M. N. – k. 109v., 27.

M. N. urodził się w (...) roku. Jest kawalerem. Nie posiada dzieci. Aktualnie odbywa karę pozbawienia wolności. W trakcie pobytu w jednostce penitencjarnej ukończył szkolenia w zakresie udzielania pierwszej pomocy przedmedycznej, zajęcia z aktywizacji zawodowej oraz program readaptacji społecznej dla skazanych z art. 178a § 1 k.k. pt. „Stop Pijanym Kierowcom”. Przed osadzeniem w jednostce penitencjarnej utrzymywał się z prac dorywczych, osiągając dochód w wysokości około 2000 złotych miesięcznie. Jest pozytywnie opiniowany przez M. L., prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą DM. M.. Nie posiada wartościowych przedmiotów majątkowych. Został sześć razy skazany za przestępstwa umyślne, w tym wyrokami Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 16 września 2013 roku, sygn. akt VI K 682/13 i Sądu Rejonowego w Świnoujściu z dnia 5 grudnia 2013 roku, sygn. akt II K 592/13 za czyny z art. 178a § 1 k.k. na kary ograniczenia wolności. Zastosowano wobec niego nadto zakazy prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okresy po 2 lata. W sprawach prowadzonych przed Sądem Rejonowym Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie pod numerami VI K 243/14, VI K 244/14 i VI K 416/16, które zakończył się odpowiednio w dniach 4 lipca 2014 roku, 25 września 2014 roku i 17 października 2016 roku M. N. został uznany za winnego popełnienia występku z art. 244 k.k. Na mocy postanowienia Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 17 września 2015 roku zwolniono go warunkowo z odbycia kar łącznych pozbawienia wolności, orzeczonych wyrokami łącznymi Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie w sprawach o sygnaturach VI K 839/145 i VI K 37/15. W dniu 9 maja 2017 roku Sąd Okręgowy w Szczecinie odwołał warunkowe przedterminowe zwolnienie.

Dowody:- protokół wyjaśnień M. N. – k. 108,

- dane osobopoznawcze – k. 28-29,
- dane o karalności – k. 34-35,
- odpis wyroku Sądu Rejonowego w Świnoujściu z dnia 5 grudnia 2013 roku, sygn. akt II K 592/13 – k. 43,
- odpis wyroku łącznego Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 22 grudnia 2014 roku, sygn. akt VI K 839/14 – k. 46,
- odpis postanowienia Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 17 września 2015 roku, sygn. akt V Kow 2886/15 – k. 48-49,
- odpis postanowienia Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 9 maja 2017 roku, sygn. akt V Kow 960/17 – 51-52,
- odpis wyroku łącznego Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 21 kwietnia 2015 roku, sygn. akt VI K 37/15 – k. 56-57,
- certyfikaty – k. 119a, 119b,
- zaświadczenia – k. 119c, 119d, 119f, 119h,
- opinia o pracowniku – k. 119e.

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o twierdzenia M. N., zeznania M. W., P. K. i R. K., a także treść dokumentów w postaci protokołów użycia urządzenia kontrolno - pomiarowego oraz zatrzymania, odpisów wyroków, zaświadczeń, certyfikatów, opinii o pracowniku, danych o karalności i osobopoznawczych.

M. N. na obu etapach postępowania przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień.

Sąd uznał stanowisko oskarżonego w przedmiocie sprawstwa przestępstwa, będącego przedmiotem postępowania, za wiarygodne, ponieważ było zgodne z zeznaniami świadków i wynikami badań urządzeniem kontrolno - pomiarowym. Nie negował on niekorzystnych dla siebie okoliczności. Brak jest racjonalnych powodów do uznania, aby konsekwentna postawa M. N. nie odpowiadała rzeczywistości.

Podobnie ocenione zostały relacje M. W., P. K. i R. K., bowiem wzajemnie się uzupełniały. Świadkowie byli bezpośrednimi obserwatorami zdarzenia. Szczegółowo i niezmiennie przedstawiali swoje spostrzeżenia. Korespondowały one z treścią protokołów użycia urządzenia kontrolno - pomiarowego. M. W. oraz P. K. to osoby obce wobec M. N.. Wiedzę na temat jego zachowania uzyskali w związku z wykonywaniem czynności służbowych. W toku postępowania nie ujawniono okoliczności, które mogłyby wskazywać na posiadanie przez nich interesu w bezpodstawnym obciążaniu oskarżonego.

Wątpliwości nie budziły także dokumenty w postaci protokołów użycia urządzenia kontrolno - pomiarowego oraz zatrzymania, odpisów wyroków, zaświadczeń, certyfikatów, opinii o pracowniku, danych o karalności i osobopoznawczych, gdyż sporządziły je uprawnione osoby, w przepisanej formie. Strony nie kwestionowały ich treści.

Zgromadzony materiał dowodowy wskazuje, że M. N. w dniu 30 kwietnia 2017 roku w S. na ul. (...). B. X, znajdując się w stanie nietrzeźwości, odpowiadającym stężeniu alkoholu w wydychanym powietrzu na poziomie 0,47 mg/l, kierował samochodem osobowym marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Czynił to, będąc uprzednio skazanym wyrokami Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 16 września 2013 roku, sygn. akt VI K 682/13 i Sądu Rejonowego w Świnoujściu z dnia 5 grudnia 2013 roku, sygn. akt II K 592/13 za występki z art. 178a § 1 k.k.

Oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 178a § 4 k.k. Kierował samochodem w ruchu lądowym, pomimo uprzedniej karalności za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości. W sprawie nie zachodzą okoliczności wyłączające bezprawność czynu lub winę sprawcy. Z tych względów Sąd uznał M. N. za winnego popełnienia zarzucanego mu występk. Z jego opisu wyeliminował jednak stwierdzenie o skazaniu wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie o sygn. VI K 37/17 na karę pozbawienia wolności, a kwalifikacji prawnej – art. 64 § 1 k.k., ponieważ przedmiotowym orzeczeniem objęto sankcje wymierzone oskarżonemu za przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. w postaci kar ograniczenia wolności. Nie zaszyły zatem przesłanki do przypisania mu działania w warunkach powrotu do przestępstwa, określonych w przepisie powołanym w akcie oskarżenia. Jego zastosowanie jest zasadne wobec sprawcy, dopuszczającego się podobnego występk do czynu, za który już był skazany na karę pozbawienia wolności. W niniejszej sprawie warunek ten nie został spełniony. M. N. dokonał w przeszłości przestępstw tożsamy, ale orzeczono za nie kary ograniczenia wolności.

Sąd przy wymiarze sankcji miał na względzie dużą społeczną szkodliwość czynu oskarżonego. Za taką oceną przemawiał poziom nietrzeźwości, w jakim znajdował się sprawca w czasie kierowania samochodem, znaczne przekraczający dopuszczalną normę, poruszanie się po centrum S., m.in. ul. (...), na której niezależnie od pory dnia, przebywają piesi i inni użytkownicy drogi, co narażało na niebezpieczeństwo dużą liczbę osób. M. N. prowadził pojazd mechaniczny, choć nigdy nie uzyskał do tego uprawnień. Sposób przemieszczania się nim, polegający na najeżdżaniu na pas przeciwny, świadczył, nie tylko o braku umiejętności, ale również zdolności zapewnienia panowania nad autem, co czyniło realnym spowodowanie wypadku komunikacyjnego. Narażał na bezpośrednie niebezpieczeństwo uszkodzenia ciała przewożonych dwóch pasażerów. Jako okoliczność obciążającą potraktowano wielokrotną karalność sprawcy, w tym za tożsame zachowania oraz dokonanie ponownie przestępstwa w okresie próby związanym z warunkowym przedterminowym zwolnieniem od odbycia kar łącznych w sprawach w oznaczonych sygnaturami VI K 839/145 i VI K 37/15 O szczególnej jego niepoprawności świadczy również fakt, że w przeszłości był już trzy razy skazywany z powodu nieprzestrzegania orzeczonych sędownie zakazów. Przyjmowane dotychczas wobec M. N. pozytywne prognozy kryminologiczne okazały się chybione, co prowadziło do konieczności zarządzania wykonania kary pozbawienia wolności oraz odwołania środka probacyjnego w postaci warunkowego przeterminowanego zwolnienia. Na jego korzyść przemawiało natomiast postępowanie w trakcie pobytu w jednostce penitencjarnej, polegające na udziale w szkoleniach, zajęciach i programach resocjalizacyjnych.

Konsekwencją uznania oskarżonego za winnego popełnienia przestępstwa z art. 178a § 4 k.k. stało się orzeczenie środków karnych w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio i świadczenia pieniężnego. W sprawie nie miały miejsca szczególne okoliczności uzasadniające przyjęcie wyjątkowego wypadku, który przemawiałby za odstąpieniem od pierwszego z nich. M. N., znajdując się w znacznym stanie nietrzeźwości, z błędnego powodu, jakim była potrzeba odebrania walizki, zdecydował się kierować pojazdem mechanicznym. Uczynił to pomimo nieuzyskania nigdy uprawnień do prowadzenia samochodu osobowego i dwukrotnej karalności za tego rodzaju zachowania. Wpływ na określenie wysokości należności pieniężnej miała aktualna sytuacja majątkowa sprawcy, a w szczególności brak wartościowych przedmiotów majątkowych i fakt odbywania kary pozbawienia wolności, ograniczający możliwość podjęcia zatrudnienia.

Poczynione w niniejszym postępowaniu ustalenia nie dały podstaw do skorzystania przez sprawcę z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności. M. N. był w przeszłości skazywany na tożsamą sankcję. Przeciwno możliwości odstąpienia od wymierzenia mu bezwzględnej kary pozbawienia wolności przemawiała także jego dotychczasowa postawa, w szczególności karalność za podobne występk oraz nieskuteczność stosowanych środków probacyjnych, znajdująca wyraz w orzeczeniach wykonawczych, którymi były one uchylane. Oskarżony pozostaje sprawcą niepoprawnym. Pomimo kolejnych skazań, w tym na kary bezwzględne nie modyfikuje swojego stosunku do porządku prawnego. Jest on niezmiennie rażąco lekceważący, o czym świadczy kierowanie samochodem osobowym bez uzyskania kiedykolwiek wymaganych uprawnień oraz w znacznym stanie nietrzeźwości.

Sąd na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres zatrzymania.

Następstwem przypisania sprawstwa czynu zabronionego stało się także obciążanie oskarżonego kosztami postępowania. Ich wysokość uzasadnia przekonanie o zdolności uiszczenia należności bez uszczerbku dla jego utrzymania. Sąd przyznał również na rzecz obrońcy zwrot kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu, ponieważ zgodnie z oświadczeniem złożonym na rozprawie, nie zostały one uiszczone w żadnej części.

SSR Artur Witek